

แนวทางพัฒนาการดำเนินงานของกลุ่มผลิตสินค้า ODOP เมืองปากเซ
แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว.
THE GUIDELINES FOR IMPLEMENTATION DEVELOPMENT OF
THE ODOP PRODUCERS IN PAKXE CITY, CHAMPASAK
PROVINCE, LAO PDR

¹สุลิขัน แก้วอ่อนสี, ²ไพศาล พากเพียรและ ³ประสิทธิ์ กุลบุญญา
¹Sulikan kawornsri, ²Paisarn Phakphian and ³Prasit Kunbunya

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ประเทศไทย
Ubon Ratchathani Rajabhat University, Thailand.

¹soulikhan@hotmail.co.th

Received September 10,2020; Revised November 2, 2020; Accepted December 24,2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของกลุ่มผลิตสินค้า ODOP เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และเพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการดำเนินงานของกลุ่มผลิตสินค้า ODOP เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กลุ่มตัวอย่างจำนวน 123 คน ผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 16 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานของกลุ่มผลิตสินค้า ODOP เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาด้านการวางแผนกลุ่มมีการวางแผนการตลาด ด้านการจัดการตลาดกลุ่มมีการสำรวจความต้องการของตลาด ด้านการจัดการผลิตกลุ่มวางแผนผลิตสินค้าให้เป็นที่ต้องการของตลาด ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์กลุ่มกำหนดระเบียบ ข้อบังคับกลุ่ม การจัดสรรผลกำไร ด้านการบัญชีการเงินและงบประมาณ กลุ่มให้ความรู้ในการจัดการบัญชีเบื้องต้น แนวทางพัฒนาการดำเนินงานของกลุ่มผลิต สินค้า ODOP เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐ

ประชาธิปไตยประชาชนลาว พบว่า ด้านการวางแผนหน่วยงานภาครัฐและประชาชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการผลิตสินค้าให้เป็นไปตามแนวนโยบายของภาครัฐที่กำหนดไว้ด้านการจัดการตลาดควรศึกษาความต้องการของตลาด กำหนดราคาให้เหมาะสม ประชาสัมพันธ์เพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้า ด้านการจัดการควรมีการสร้างองค์ความรู้กระบวนการผลิต ตรวจสอบคุณภาพให้มีมาตรฐาน ด้านการบัญชีการเงินและงบประมาณ ควรมีการฝึกอบรมจัดทำบัญชี มีกระบวนการตรวจสอบ การบริหารงบประมาณที่โปร่งใสด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ควรให้มีการยกระดับบุคลากรด้วยการฝึกอบรม หลักสูตรระยะสั้นและระยะยาว ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

คำสำคัญ : แนวทางพัฒนา, การดำเนินงาน, กลุ่มผลิตสินค้า

Abstract

This research aimed to study the efficiency of the implementation of the ODOP producers in Pakxe city, Champasak province, Lao PDR; and to explore the guidelines for implementation development of the ODOP producers in Pakxe city, Champasak province, Lao PDR. The sampling groups were 123 individuals and 16 key informants. The research instruments of this research were questionnaires and interview formats. Statistics used in data analysis were percentage, means, standard deviation, and content analysis. The research findings were as follows. The overall efficiency of the implementation of the ODOP producers in Pakxe city, Champasak province, Lao PDR was at a high level. When it was considered by aspect, it was found as the followings. In planning aspect, the group had a marketing plan. In market management aspect, the group surveyed the market needs. In production management, the group planned its production according to the market needs. In human resource management aspect, the group specified rules and regulations, profit allocation, accounting, financing and budgeting. Furthermore, the group provided basic knowledge in accounting among its members. In the guidelines for the implementation development of the ODOP producers in Pakxe city, Champasak province, Lao PDR, it was found as the followings. In planning aspect, government agencies and the people should involve in planning the production according to the specified government policy. In marketing management, a market need survey should be conducted in order to set reasonable prices. There should be public relations to increase the channels of product distribution. In management, personnel should be enhanced in knowledge on the production process. The product quality should be checked to its standard. On accounting, finance and budget, there should be training on accounting and auditing process for the transparency of the budget administration. In human resource

management, personnel should be enhanced through proper training in short and long courses both in domestic and foreign countries.

Keywords: Development Guidelines, Implementation, Production Group

บทนำ

การมีอาชีพเป็นสิ่งสำคัญจำเป็นอย่างยิ่งในวิถีชีวิตและการดำรงชีวิต เพราะอาชีพสร้างรายได้เพื่อเลี้ยงชีพตนเองและครอบครัว การสร้างอาชีพก่อให้เกิดตลาดแรงงาน ผลผลิตและการบริการ ซึ่งตอบสนองต่อความต้องการของมนุษย์ อาชีพจึงเป็นฟันเฟืองในการพัฒนาคุณภาพชีวิตเศรษฐกิจชุมชน ส่งผลในระดับบุคคล ชุมชน สังคม อาชีพนอกจากการสร้างประโยชน์ในด้านรายได้ การพัฒนาระบบเศรษฐกิจแล้ว ยังส่งผลต่อการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นให้เกิดความคุ้มค่าโดยการนำมาแปรรูป อาชีพทำให้คนในท้องถิ่นมีเอกลักษณ์ประจำ มีผลผลิตตามนโยบายของรัฐหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ มีความรู้สึกรักและผูกพันในท้องถิ่นของตนเอง การร่วมมือกันในชุมชนแสดงให้เห็นการมีภูมิปัญญา อาจกล่าวได้ว่า การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากเป็นการดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อเป็นการสร้างโอกาส รายได้ และการพึ่งพาตนเองภายในแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ในเรื่องของการพัฒนาระบบเศรษฐกิจชุมชน ความเป็นอยู่ โดยเฉพาะระบบการผลิต การบริโภค การจัดสรรแบ่งปันทรัพยากร ภูมิปัญญาท้องถิ่นและรายได้ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้มีเสถียรภาพมั่นคง ควรเริ่มจากการพัฒนาเศรษฐกิจระดับล่างคือเศรษฐกิจครัวเรือนหรือเศรษฐกิจฐานรากให้มีความมั่นคง มีเสถียรภาพ มีความเข้มแข็งก็จะส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศด้วย กลุ่มอาชีพถือเป็นกลยุทธ์อย่างหนึ่งที่สร้างความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจของชุมชน การรวมตัวของกลุ่ม นอกจากเป็นการรวมตัวภายในชุมชนแล้ว ยังมีการรวมตัวเป็นกลุ่มคนภายนอกชุมชน คือ การรวมตัวกันของผู้คนในชนบทและในเมือง ในหมู่บ้านระหว่างหมู่บ้าน อำเภอ จังหวัดเกิดการรวมตัวกันเกิดขึ้นเป็นกลุ่มอาชีพ มีกติกาหลักเกณฑ์การอยู่ร่วมกัน การเสริมสร้างให้ชุมชนเกิดการรวมตัวกันอย่างเข้มแข็ง ร่วมคิด ร่วมปฏิบัติ มีกระบวนการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลายตามภูมิสังคมที่เหมาะสมสอดคล้องกับวิถีการดำเนินชีวิตบนฐานทรัพยากร ภูมิปัญญาและวิถีวัฒนธรรมชุมชน (วารุณี สารีเครือ 2556 : 2)

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีเสถียรภาพทางการเมือง มีความสงบเรียบร้อยทางด้านสังคมอย่างหนักแน่น ได้กลายเป็นปัจจัยพื้นฐานที่อำนวยความสะดวกการดำเนินงานด้านการดำรงธุรกิจ การผลิต การบริการและการลงทุน ขบวนการรักชาติและการพัฒนา ขยายสร้างผลงานของบรรดาสมาชิกพรรค พนักงานของบรรดาห้องกร องค์กรต่างๆ และความกระตือรือร้นของประชาชนในสังคมต่างๆทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้าน

เศรษฐกิจและสังคมแต่เนื่องจากในช่วง ที่ผ่านมามีการดำเนินงานหลายแผนงานหลายโครงการ ภายในยังสับสนพอสมควร การจัดตั้งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจและความไม่มั่นคงในสังคม สร้างความยุ่งยากให้แก่ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนเกิดสภาพหนี้สินและปัญหาวิกฤติด้านการเงินทำให้สภาพการพัฒนาเศรษฐกิจในประเทศขยายตัวช้าลง ดังนั้น การปฏิบัติโดยยึดมั่นในอุดมการณ์และความคาดหวังของพรรค รัฐที่พยายามจะทำให้ประชาชนหลุดพ้นจากความทุกข์ยากให้ได้ภายในปี พ.ศ.2558 และนำพาประเทศก้าวเข้าสู่ประเทศหลุดพ้นจากความด้อยพัฒนาภายในปี พ.ศ.2563 นั้น แขวงจำปาสัก ได้เร่งรัดการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน นำมาซึ่งการพัฒนาทำให้เกิดโครงการหมู่บ้าน 3 ดี คือ บ้านปลอดคดี หมู่บ้านสำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคน หมู่บ้านแบบอย่างสาธารณสุขและอื่นๆภายใต้แนวปฏิบัติของปรัชญาการพัฒนาชุมชนและแก้ปัญหาความยากจน การสร้างความมั่นคงของเศรษฐกิจชุมชนด้วยการบูรณาการ การสนับสนุนให้ชุมชนมีการรวมกลุ่มสนับสนุนการนำภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นมาใช้ในการสร้างสรรค์คุณค่าของสินค้าและบริการและสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนในการลงทุนสร้างอาชีพและรายได้ที่มีการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมแก่ชุมชน จะสามารถสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่ท้องถิ่นอย่าง ยุทธศาสตร์ที่สำคัญของแขวงจำปาสัก ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ สังคม มีแหล่งทรัพยากรดินและป่าไม้ที่มีคุณค่า สภาพภูมิอากาศเป็นเงื่อนไขสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ทิศทางการพัฒนาในปี พ.ศ.2558-2562 การขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจจะมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และรายรับของประชาชนจะเพิ่มขึ้นในแต่ละปีทิศทางการพัฒนาแบบยั่งยืนไปเคียงคู่กับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ คาดการณ์ว่าปี พ.ศ.2567 อัตราความทุกข์ยากของประชาชนต้องลดลง (รายงานแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม 5 ปี 2557 : 18) ปัจจัยที่มีต่อความสำเร็จของการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก ก็คือการที่มีผู้นำที่มีคุณธรรม ซื่อสัตย์ เสียสละเพื่อส่วนร่วม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานของกลุ่มมีอิทธิพลในทิศทางเดียวกันและการที่ผู้นำมีสมาชิกที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีมีผลโดยตรงต่อการสร้างความเข้มแข็งการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้มีความเข้มแข็ง (สมหมาย ทองขาว, 2551 : 3)

ดังนั้น การมีอาชีพเป็นสิ่งสำคัญจำเป็นอย่างยิ่งในวิถีชีวิตและการดำรงชีวิต เพราะอาชีพสร้างรายได้เพื่อเลี้ยงชีพตนเองและครอบครัว การสร้างอาชีพก่อให้เกิดตลาดแรงงาน ผลผลิต และการบริการ ซึ่งตอบสนองต่อความต้องการของมนุษย์ อาชีพจึงเป็นพื้นเพองในการพัฒนาคุณภาพชีวิตเศรษฐกิจชุมชน ส่งผลในระดับบุคคล ชุมชน สังคม อาชีพนอกจากการสร้างประโยชน์ในด้านรายได้ การพัฒนาระบบเศรษฐกิจแล้ว ยังส่งผลต่อการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นให้เกิดความคุ้มค่าโดยการนำมาแปรรูป อาชีพทำให้คนในท้องถิ่นมีเอกลักษณ์ประจำ มีผลผลิตตามนโยบายของรัฐหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ มีความรู้สึกรักและผูกพันในท้องถิ่น

ของตนเอง การร่วมมือกันในชุมชนแสดงให้เห็นการมีภูมิปัญญา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้ดำเนินโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาลที่ต้องการส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น สร้างชุมชนให้เข้มแข็งพึ่งตนเองได้ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างงาน สร้างรายได้ด้วยการนำทรัพยากรภูมิปัญญาท้องถิ่นมาพัฒนาเป็นสินค้าที่มีคุณภาพมีจุดเด่น มีมูลค่าเพิ่มเป็นที่ต้องการของตลาด การคิดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์เป็นแนวคิดของคณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติที่ต้องการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผลิตภัณฑ์ชุมชนได้มีโอกาสพัฒนาคุณภาพ มาตรฐานให้สามารถส่งออกได้ในแนวทางการเชื่อมโยงมาตรฐานสินค้าจากระดับภูมิภาค สู่สากล แต่อย่างไรก็ตามในการดำเนินการก็ยังมีปัญหาของการผลิตสินค้า ODOP ได้แก่ ทุนในการผลิต องค์กรความรู้ แรงงาน เครือข่ายการจัดจำหน่าย หรือแม้กระทั่งเทคนิคในการออกแบบบรรจุภัณฑ์ (นางติ แก้วน้าดี, 2561 : สัมภาษณ์)

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะบุคลากรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการดำเนินงานของกลุ่มผลิตสินค้า ODOP เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการดำเนินงานของกลุ่มผลิต สินค้า ODOP เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อหาทางแก้ไขปัญหาดำเนินงานของกลุ่มผลิต สินค้า ODOP เนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมายังไม่เป็นมาตรฐานสากลที่ทำให้เกิดการยอมรับจากภายในประเทศและภายนอกประเทศ ซึ่งการวิจัยจะได้นำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนาประสิทธิภาพ ODOP ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของกลุ่มผลิต สินค้า ODOP เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. เพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินงานของกลุ่มผลิต สินค้า ODOP เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ เจ้าหน้าที่รัฐ จำนวน 8 คน สมาชิกกลุ่มผลิตสินค้า ODOP ปลาแดก จำนวน 17 คน สมาชิกกลุ่มผลิตสินค้า ODOP กาแฟแม่ติ จำนวน 17 คน และประชาชนผู้บริโภค จำนวน 132 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 174 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เจ้าหน้าที่รัฐ ตัวแทนสมาชิกกลุ่มผลิตสินค้า ODOP และประชาชนผู้บริโภค รวมทั้งสิ้น จำนวน 123 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตารางเครจซี่และมอร์แกน (ธีรวุฒิ เอกะกุล, 2543 : 23) ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ เจ้าหน้าที่รัฐ จำนวน 4 คน หัวหน้ากลุ่มผลิต สินค้า ODOP จำนวน 2 คน ตัวแทนสมาชิกกลุ่มผลิตสินค้า จำนวน 10 คน เพื่อใช้ในการศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของกลุ่มผลิต สินค้า ODOP เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ประสิทธิภาพการดำเนินงานของกลุ่มผลิตสินค้า ODOP และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของกลุ่มผลิต สินค้า ODOP เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้แก่ 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการจัดการตลาด 3) ด้านการจัดการผลิต 4) ด้านการบัญชีการเงินและงบประมาณ และ 5) ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการดำเนินงานของกลุ่มผลิต สินค้า ODOP เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยใช้แบบสอบถามประกอบด้วย 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และประเภทของกลุ่มผลิตสินค้า

ตอนที่ 2 แบบสอบถามประสิทธิภาพการดำเนินงานของกลุ่มผลิต สินค้า ODOP เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของกลุ่มผลิต สินค้า ODOP เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของกลุ่มผลิต สินค้า ODOP เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างมาตรวจสอบความสมบูรณ์และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และเสนอค่าสถิติเป็นตอนๆ ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1) แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปผู้ให้ข้อมูลวิเคราะห์ใช้ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2) แบบสอบถามประสิทธิภาพการดำเนินงานของกลุ่มผลิตสินค้า ODOP เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) เป็นรายข้อ รายด้านและโดยรวมทั้งฉบับเพื่อใช้ในการประเมินค่าและแปลความหมายของคะแนน โดยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยมีเกณฑ์ค่าคะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 103)

3) สัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของกลุ่มผลิต สินค้า ODOP เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอแบบความเรียงและพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพการดำเนินงานของกลุ่มผลิต สินค้า ODOP เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.62) ดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพการดำเนินงานของกลุ่มผลิต สินค้า ODOP เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยภาพรวม

ลำดับ	ประสิทธิภาพการดำเนินงานของกลุ่มผลิต สินค้า ODOP เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	ระดับประสิทธิภาพ		
		$\bar{X}$	SD.	แปลผล
1	ด้านการวางแผน	3.86	0.9	มาก
2	ด้านการจัดการตลาด	3.69	1.07	มาก
3	ด้านการจัดการผลิต	3.57	1.03	มาก
4	ด้านการบัญชี การเงินและงบประมาณ	3.44	0.91	ปานกลาง
5	ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์	3.52	0.92	มาก
เฉลี่ยรวม		3.62	0.97	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานของกลุ่มผลิต สินค้า ODOP เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.62) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวางแผน

ด้านการจัดการตลาด ด้านการจัดการผลิต ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ และด้านการบัญชี การเงินและงบประมาณ สามารถสรุปในรายด้าน ได้ดังนี้

1.1 ด้านการวางแผน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กลุ่มวางแผนการตลาด และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กลุ่มวางแผนในการฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มอาชีพ

1.2 ด้านการจัดการตลาด โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กลุ่มสำรวจความต้องการของตลาด และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประเมินแนวโน้มทิศทางการขายสินค้า

1.3 ด้านการจัดการผลิต โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กลุ่มวางแผนผลิตสินค้าให้เป็นที่ต้องการของตลาด และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กลุ่มพัฒนาวิธีการผลิตสินค้าให้ตรงตามความต้องการของลูกค้า

1.4 ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กลุ่มกำหนดระเบียบ ข้อบังคับกลุ่ม การจัดสรรผลกำไรสมาชิกของกลุ่ม และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กลุ่มจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์และนันทนาการสำหรับสมาชิกกลุ่มอาชีพ

1.5 ด้านการบัญชี การเงินและงบประมาณ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กลุ่มให้ความรู้ในการจัดการบัญชีเบื้องต้น และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กลุ่มจัดสรรงบประมาณสนับสนุนกลุ่มอาชีพ

2. แนวทางพัฒนาการดำเนินงานของกลุ่มผลิต สินค้า ODOP เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สรุปได้ดังนี้

2.1 ด้านการวางแผน พบว่า หน่วยงานภาครัฐและประชาชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการผลิตสินค้า การพัฒนาให้เป็นไปตามนโยบายของภาครัฐที่กำหนดไว้ ต้องพัฒนาให้ทั่วถึงทั้งในระดับท้องถิ่นรากฐานให้มีความเข้าใจ ซึ่งจะเป็นรากฐานของการพัฒนาเศรษฐกิจสำคัญของประเทศต่อไปต้องมีการวางแผนร่วมกันในการจัดตั้งตลาดจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากท้องถิ่น รวมทั้งการวางแผนงบประมาณ ศึกษาความต้องการของลูกค้า ต้องมีการควบคุมคุณภาพสินค้า มีกระบวนการ วางแผนและคิดค้น ให้สินค้ามีความหลากหลาย หน่วยงานภาครัฐต้องเข้ามาส่งเสริมการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ให้เป็นที่รู้จักทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ แผนในการบริหารการจัดการ กลุ่มผลิตภัณฑ์ต้องมีทั้งแผนระยะสั้นและระยะยาวเพื่อให้กลุ่มผลิตภัณฑ์สินค้าเกิดความยั่งยืน

2.2 ด้านการจัดการตลาด พบว่า ควรมีการศึกษาความต้องการของตลาด รูปแบบของผลิตภัณฑ์หน่วยงานภาครัฐจะต้องมีส่วนร่วมในการขยายตลาดทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ การจัดสถานที่ให้เป็นสถานที่จำหน่ายสินค้า ทั้งในระดับหมู่บ้านและกลุ่มหมู่บ้าน มีการกำหนดราคาให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้บริโภค ควรการประชาสัมพันธ์

เพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้า เช่น การโฆษณาในเว็บไซต์ การจัดการตลาดต้องมีการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลต่อสินค้าโดยการสำรวจความต้องการของตลาด ราคาที่เหมาะสมต่อการจำหน่ายสินค้าทั้งในท้องถิ่น และภายในตลาดทั่วไป สำหรับกลุ่มผู้ผลิตสินค้าต้องเอาใจใส่ในด้านคุณภาพสินค้า การควบคุมราคาสินค้าให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ต้องมีการร่วมมือกันในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภคหน่วยงานทางการศึกษาและหน่วยงานภาครัฐต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการทำตลาดสินค้า

2.3 ด้านการจัดการผลิต พบว่า อยากให้มีการสร้างองค์ความรู้ทั้งเรื่องขั้นตอนการผลิต การบรรจุภัณฑ์ การจัดจำหน่าย การโฆษณา โดยมีการนำใช้เทคโนโลยีการผลิตขั้นสูงและวัตถุดิบที่มีคุณภาพ หน่วยงานภาครัฐต้องจัดทำทะเบียน มีการตรวจสอบคุณภาพอย่างสม่ำเสมอและมีการ รับรองมาตรฐานคุณภาพของสินค้าที่ผลิตขึ้นมา หน่วยงานภาครัฐต้องเข้าไปส่งเสริมในการให้ความรู้ คำปรึกษาทางด้านวิชาการเทคนิคในแต่ละขั้นตอนการผลิต กลุ่มผู้ผลิตต้องเอาใจใส่ในการพัฒนาฝีมือ การผลิตให้ทันกับยุคสมัยอย่างมีประสิทธิภาพ และมีคุณภาพ ต้องมีกระบวนการควบคุมการผลิต ให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ

2.4 ด้านการบัญชี การเงินและงบประมาณ พบว่า ควรมีการฝึกอบรมจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายและงบประมาณ จะต้องมีการวางแผนเกี่ยวกับการเงินงบประมาณเพื่อดึงดูดเอาเงินทุนจากต่างประเทศเข้าร่วม มีกระบวนการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารงบประมาณ กลุ่มผู้ผลิตสินค้าจะต้องใช้งบประมาณให้ถูกต้องและสอดคล้องกับการปฏิบัติงาน จะต้องมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเข้ามาตรวจสอบเพื่อความโปร่งใสในการและเกิดประสิทธิภาพ การจัดทำบัญชีการเงินควรมีการสุปรายงานเพื่อให้ง่ายต่อการตรวจสอบ

2.5 ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ พบว่า ควรให้มีการยกระดับบุคลากรด้วยการฝึกอบรม โดยให้หน่วยงานภาครัฐเข้าไปสนับสนุนการยกระดับความรู้ความสามารถ การให้บริการ ต้องมีความรวดเร็วตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้า จะต้องมีการวางแผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การจัดส่งบุคลากรไปฝึกอบรมในหลักสูตรระยะสั้นและระยะยาว ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ควรมีการปลูกจิตสำนึกให้กับเยาวชนรุ่นหลัง หน่วยงานภาครัฐต้องเข้ามาให้ความร่วมมือ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดกิจกรรมพัฒนาบุคลากร เพราะว่าทรัพยากรบุคคลถือเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่ม ต้องได้รับการส่งเสริม ยกย่อง ความรู้ให้สูงขึ้น ผู้บริหาร ต้องมีนโยบายเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการต่อสำหรับบุคลากร

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยแนวทางพัฒนาการดำเนินงานของกลุ่มผลิต สินค้า ODOP เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สามารถนำผลมาอภิปรายได้ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพการดำเนินงานของกลุ่มผลิตสินค้า ODOP เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ด้านการวางแผนมีข้อควรอภิปรายผลคือกลุ่มวางแผนการตลาด จะเห็นสมาชิกกลุ่มได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินงานทั้งด้านคุณภาพหรือผลประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็นชื่อเสียง ภาพลักษณ์ หรือการเงินล้วนอยู่ในระดับมาก รวมไปถึงต้นทุน/ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยคือกลุ่มวางแผนในการฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มอาชีพ ทั้งนี้อาจมาจากการดำเนินงานของกลุ่มไม่ได้จัดสรรงบประมาณสำหรับการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการอบรม เพราะกลุ่มผลิตสินค้าที่นครปากเซ ส่วนใหญ่มีพื้นฐานการผลิตมาจากเศรษฐกิจฐานรากระดับครัวเรือน แล้วหน่วยงานภาครัฐเป็นไปรับประกันให้เป็นต้นแบบการผลิตสินค้า ODOP จึงขาดการวางแผนการพัฒนาบุคลากรด้านการฝึกอบรม ทั้งนี้การแก้ไขปัญหาก็จะต้องมีการวางแผนการพัฒนาศักยภาพบุคลากรกลุ่มทั้งด้านการศึกษาดูงาน การฝึกอบรมการพัฒนาทักษะทั้งในประเทศและต่างประเทศ ด้านการจัดการตลาดข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กลุ่มสำรวจความต้องการของตลาด ทั้งนี้การสำรวจตลาดของกลุ่มต้องมีการสำรวจที่หลากหลายเพิ่มมากขึ้นทั้งความต้องการของผู้บริโภค ด้านบรรจุภัณฑ์ ด้านราคาจัดจำหน่าย ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขให้การดำเนินงานดีขึ้นต่อไป ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือประเมินแนวโน้มทิศทางการขายสินค้า โดยส่วนมากการดำเนินงานเป็นลักษณะของกลุ่มชาวบ้านที่มีการรวมตัวกันยังขาดการวิเคราะห์แนวโน้มทางการตลาดซึ่งถือเป็นเทคนิคขั้นสูงที่ประชาชนหรือสมาชิกกลุ่มไม่มีความรู้ ทั้งนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้ามาให้ความรู้ในการวิเคราะห์แนวโน้มและยกระดับการพัฒนาพร้อมกับกลุ่มอาชีพเหล่านี้ ด้านการจัดการผลิต ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กลุ่มวางแผนผลิตสินค้าให้เป็นที่ต้องการของตลาด ทั้งนี้การวางแผนจัดการผลิตของกลุ่มยังอยู่ในวงที่แคบเป็นการผลิตเพื่อยังชีพให้เฉพาะผู้บริโภคที่มีอยู่อย่างจำกัด การดำเนินงานจึงยังไม่เป็นอุตสาหกรรมการผลิตเต็มรูปแบบ จึงตอบสนองความต้องการของตลาดอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กลุ่มพัฒนาวิธีการผลิตสินค้าให้ตรงตามความต้องการของลูกค้า ทั้งนี้วิธีการผลิตเป็นแบบครัวเรือนที่มีการสืบทอดกันมาจากอดีตสู่ปัจจุบัน การผลิตยังไม่มี ความหลากหลายทั้งเทคโนโลยีการผลิต กระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพหน่วยงานภาครัฐจึงต้องเข้ามาสนับสนุนส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์โดยรวมมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กลุ่มกำหนดระเบียบ ข้อบังคับกลุ่ม การจัดสรรผลกำไรสมาชิกของกลุ่ม ทั้งนี้กลุ่มที่ได้ขึ้นทะเบียนการผลิตสินค้า ODOP จากแขวงจำปาสักจะต้องดำเนินการภายใต้นโยบายที่รัฐได้วางเอาไว้ สมาชิกกลุ่มจึงไม่ได้เข้ามา

เกี่ยวกับการกำหนดระเบียบ เพียงแต่ดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับเท่านั้น ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กลุ่มจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์และนัดพบกันสำหรับสมาชิกกลุ่มอาชีพ การจัดกิจกรรมกลุ่มที่พบคือการดำเนินกิจกรรมในลักษณะไม่เป็นทางการเพราะสมาชิกที่เข้ามาส่วนใหญ่เป็นประชาชนที่อาชีพหลักทางด้านการเกษตรกรรมสัมพันธ์จึงเป็นแบบไม่ทางการ ดังนั้นแนวทางการจัดกิจกรรมที่ดีจะต้องมีการวางแผนทั้งการโครงการศึกษา ดูงาน การฝึกทักษะการผลิตเหล่านี้เป็นต้น ด้านการบัญชี การเงินและงบประมาณ โดยรวมมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กลุ่มให้ความรู้ในการจัดการบัญชีเบื้องต้น ทั้งนี้จะเป็นระเบียบของภาครัฐที่กำหนดไว้เบื้องต้นในการดำเนินงาน กลุ่มต้องมีการจัดทำบัญชีเพื่อให้ง่ายต่อการกำกับติดตามและตรวจสอบ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กลุ่มจัดระบบประมาณสนับสนุนกลุ่มอาชีพ หน่วยงานภาครัฐต้องมีนโยบายส่งเสริมให้มีการเพิ่มขยายหัวหน่วยการผลิตสินค้า ODOP ให้เพิ่มมากขึ้นทั่วทั้งนครปากเซ เพื่อให้มีการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจโดยภาครัฐแสวงหาแหล่งทุนเข้ามาสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมดังกล่าว ซึ่งการอภิปรายผลทั้งหมดที่กล่าวมาสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชร์วิตรี สิมพันธ์ (2557 : ง) ที่ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของกลุ่มอาชีพสตรีบ้านเปือย ตำบลบุเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษา พบว่าสภาพการดำเนินงานกลุ่มอาชีพสตรีบ้านเปือย ตำบลบุเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาศักยภาพของกลุ่ม รองลงมาคือ ด้านการบริหารจัดการกลุ่มอาชีพ และด้านการตลาด ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงาน ตามลำดับ แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของกลุ่มอาชีพสตรีบ้านเปือย ตำบลบุเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาศักยภาพของกลุ่ม ควรมีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดให้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ พัฒนารูปลักษณ์ผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลาย ฝึกสอนทักษะกระบวนการดำเนินงาน สับเปลี่ยนหมุนเวียนหน้าที่ความรับผิดชอบของสมาชิกในกลุ่ม ศึกษา ดูงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นอกสถานที่ ด้านการบริหารจัดการกลุ่มอาชีพ ควรมีการจัดหาแหล่ง/สถานที่จำหน่ายในชุมชนและบริเวณจังหวัดใกล้เคียง มีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดภาระงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ จัดประชุมสมาชิกในกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็น บริหารงานการผลิต ขอบรับการสนับสนุนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ วัตถุดิบ แกนนำชุมชนได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการดำเนินงานของกลุ่ม ด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงาน ควรมีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ การจัดระบบวางแผนการดำเนินงาน จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการ สำหรับความต้องการของผู้บริโภค ส่งเสริมให้ผู้บริโภคได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ทางสื่อเทคโนโลยีต่างๆและด้านการตลาด ควรมีการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี

คอมพิวเตอร์ การจัดแสดงสินค้าจัดหาสถานที่หรือแหล่งตลาดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของกลุ่มในชุมชน ประชุมสมาชิกร่วมกันวางแผนการตลาดในการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอาชีพ การส่งเสริมการขายเครือข่ายทางการตลาด ผ่านหน่วยงานต่าง ๆ และจัดการประชุมอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรื่องตลาด แนวทางพัฒนาการดำเนินงานของกลุ่มผลิตสินค้า ODOP เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ด้านการวางแผน พบว่า หน่วยงานภาครัฐและประชาชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการผลิตสินค้า การพัฒนาให้เป็นไปตามแนวนโยบายของภาครัฐที่กำหนดไว้ ต้องพัฒนาให้ทั่วถึงทั้งในระดับท้องถิ่นรากฐานให้มีความเข้าใจ ซึ่งจะ เป็นรากฐานของการพัฒนาเศรษฐกิจสำคัญของประเทศต่อไป ต้องมีการวางแผนร่วมกันในการจัดตั้งตลาดจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากท้องถิ่น รวมทั้งการวางแผนงบประมาณ ศึกษาความต้องการของลูกค้า ต้องมีการควบคุมคุณภาพสินค้า มีกระบวนการ วางแผนและคิดค้น ให้สินค้ามีความหลากหลาย หน่วยงานภาครัฐต้องเข้ามาส่งเสริมการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ให้เป็นที่รู้จัก ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ แผนในการบริหารการจัดการ กลุ่มผลิตภัณฑ์ ต้องมีทั้งแผนระยะสั้นและระยะยาวเพื่อให้กลุ่มผลิตภัณฑ์สินค้าเกิดความยั่งยืน ด้านการจัดการตลาด พบว่า ควรมีการศึกษาความต้องการของตลาด รูปแบบของผลิตภัณฑ์ หน่วยงานภาครัฐจะต้องมีส่วนร่วมในการขยายตลาดทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ การจัดสถานที่ ให้เป็นสถานที่จำหน่ายสินค้า ทั้งในระดับหมู่บ้านและกลุ่มหมู่บ้าน มีการกำหนดราคาให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้บริโภค ควรการประชาสัมพันธ์เพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้า เช่น การโฆษณาในเว็บไซต์ การจัดการตลาดต้องมีการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลต่อสินค้าโดยการสำรวจความต้องการของตลาด ราคาที่เหมาะสมต่อการจำหน่ายสินค้าทั้งในท้องถิ่นและภายในตลาดทั่วไปสำหรับกลุ่มผู้ผลิตสินค้าต้องเอาใจใส่ในด้านคุณภาพสินค้า ควบคุมในด้านราคาสินค้า ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ต้องมีการร่วมมือกันในการพัฒนา ให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค หน่วยงานทางด้านการศึกษาและหน่วยงานภาครัฐต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการทำตลาดสินค้า ด้านการจัดการผลิต พบว่า อยากให้มีการสร้างองค์ความรู้ทั้งเรื่องขั้นตอนการผลิต การบรรจุภัณฑ์ การจัดจำหน่าย การโฆษณา โดยมีการนำใช้เทคโนโลยีการผลิตขั้นสูงและวัตถุดิบที่มีคุณภาพ หน่วยงานภาครัฐต้องจัดทำทะเบียน มีการตรวจสอบคุณภาพอย่างสม่ำเสมอและมีการรับรองมาตรฐานคุณภาพของสินค้าที่ผลิตขึ้นมา หน่วยงานภาครัฐต้องเข้าไปส่งเสริมในการให้ความรู้ คำปรึกษาทางด้านวิชาการเทคนิคในแต่ละขั้นตอนการผลิต กลุ่มผู้ผลิตต้องเอาใจใส่ในการพัฒนาฝีมือ การผลิตให้ทันกับยุคสมัยอย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ ต้องมีกระบวนการควบคุมการผลิต ให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ ด้านการบัญชี การเงินและงบประมาณ พบว่า ควรมีการฝึกอบรมจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายและงบประมาณ จะต้องมีการวางแผนเกี่ยวกับการเงินงบประมาณเพื่อดึงดูดเอาแรงทุนจากต่างประเทศเข้าร่วม มี

กระบวนการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารงบประมาณ กลุ่มผู้ผลิตสินค้าจะต้องใช้งบประมาณให้ถูกต้องและสอดคล้องกับการปฏิบัติงาน จะต้องมีการหน่วยงานภายนอกที่มีความน่าเชื่อถือเข้ามาตรวจสอบ เพื่อความโปร่งใสในการและเกิดประสิทธิภาพ การจัดทำบัญชีการเงินควรมีการสุปรายงานเพื่อให้ง่ายต่อการตรวจสอบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Crowe J. A. (2006 : 3) ได้ศึกษากลยุทธ์การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนในวอชิงตันโดยการศึกษาธรรมชาติและทุนทางสังคม ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนาทุนทางสังคมจะทำให้ชุมชนสามารถพัฒนาตนเองได้ดีกว่าการพยายามเสริมสร้างความแข็งแกร่งในทางอุตสาหกรรม โดยเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อชุมชนที่สามารถช่วยให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนได้ ชุมชนที่มีที่ตั้งที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายสามารถควบคุมสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ และมีพื้นที่ใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวางจะนำมาซึ่งความได้เปรียบในการเสริมความแข็งแกร่งในชุมชนนั้นๆ ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ พบว่า ควรให้มีการยกระดับบุคลากรด้วยการฝึกอบรม โดยให้หน่วยงานภาครัฐเข้าไปสนับสนุนการยกระดับความรู้ความสามารถ การให้บริการ ต้องมีความรวดเร็วตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้า จะต้องมีการวางแผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การจัดส่งบุคลากรไปฝึกอบรมในหลักสูตรระยะสั้นและระยะยาว ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ควรมีการปลูกจิตสำนึกให้กับเยาวชนรุ่นหลัง หน่วยงานภาครัฐต้องเข้ามาให้ความร่วมมือ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดกิจกรรมพัฒนาบุคลากร เพราะว่าทรัพยากรบุคคลถือเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่ม ต้องได้รับการส่งเสริม ยกระดับความรู้ให้สูงขึ้น ผู้บริหาร ต้องมีนโยบายเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการต่อสำหรับบุคลากร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Norwood (2003 : 4) ได้ศึกษาเรื่อง ระดับความพร้อมของกลุ่มผู้ผลิตหัตถกรรมในการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อนำผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาด ผลการศึกษาพบว่าผู้ผลิตหัตถกรรมมีประสบการณ์และความรู้การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อนำผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาดน้อยมาก อุปสรรคที่ทำให้กลุ่มไม่สามารถใช้เทคโนโลยีด้านการสื่อสารสมัยใหม่ เพราะไม่ได้รับการสนับสนุนจาก ผู้เชี่ยวชาญ ขาดเงินทุน และกลุ่มให้ความสนใจด้านการผลิตมากกว่าด้านการตลาด การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการติดต่อสื่อสาร เพื่อให้เกิดความสำเร็จทางการตลาดนั้น ทางกลุ่มเห็นว่าโทรศัพท์ มีความสำคัญมากที่สุด

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

แนวทางพัฒนาการดำเนินงานของกลุ่มผลิตสินค้า ODOP เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีการประเมินแนวโน้มทิศทางการขายสินค้า หน่วยงานภาครัฐต้องเข้ามาให้องค์ความรู้ โดยอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญด้านการประเมิน หน่วยงานการศึกษาเข้ามาพัฒนาร่วมกัน กลุ่มจัดสรรงบประมาณ

สนับสนุนกลุ่มอาชีพ หน่วยงานภาครัฐควรเพิ่มบทบาทในการจัดหาและประสานแหล่งทุนอื่นๆเพิ่มเติม เพื่อให้กลุ่มได้มีแหล่งเงินทุนจากหน่วยงานภายนอกอย่างต่อเนื่อง หน่วยงานภาครัฐควรมีนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการเพิ่มพูนความรู้และทักษะแก่คณะกรรมการและสมาชิกกลุ่ม โดยการจัดอบรมสัมมนาให้กับคณะกรรมการและสมาชิกกลุ่มหรือประชาชนที่สนใจ เพื่อเพิ่มทักษะการผลิตหรือการแปรรูปแก่สมาชิก เพื่อให้สามารถผลิตสินค้าที่มีคุณภาพและตรงกับความต้องการของตลาด

นอกจากนั้น ควรมีแนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาด ทั้งการส่งเสริมตลาดในชุมชน อย่างต่อเนื่องโดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีตลาดซื้อขายสินค้าอุปโภค บริโภคในครัวเรือน และพัฒนาธุรกิจชุมชนให้ขยายกว้างออกไป เช่น การจัดตลาดชุมชน สนับสนุนการรวมกลุ่มจัดตั้งสหกรณ์เพื่อจำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์ในชุมชน การนำสินค้าเข้าร่วมงานแสดงสินค้าพื้นเมือง เป็นต้น เพื่อให้สามารถนำสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาดภายนอกเพิ่มมากขึ้น มีการศึกษาศักยภาพชุมชนและสภาพการผลิต การตลาดและกลยุทธ์ทางการตลาดของแต่ละกลุ่มอาชีพ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการบริหารจัดการและพัฒนาอาชีพให้กับท้องถิ่นชุมชนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- บุญชม ศรีสะอาด.(2553). *การวิจัยเบื้องต้น* . พิมพ์ลักษณ์, กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ดิ แก้วน้ำดี. (2561). *กระบวนการผลิตกาแฟ*. กลุ่มผลิตกาแฟแม่ติ เมืองปากเซ ขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว.
- พักตร์วิตรี สิมพันธ์. (2557). *แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานกลุ่มอาชีพสตรีบ้านเปือย ตำบลบุเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- วารุณี สารรีเครือ. (2556). *การเสริมสร้างความเข้มแข็งกลุ่มอาชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลตะบ้าย อำเภอสว่างเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Crowe J. A. (2006). *Community Economic Development Strategies in Rural Washington: Toward a Synthesis of Natural and Social Capital*. *Rural Sociology*. 71(4): 573-596.
- Norwood, Karen Kay. (2003). *Propensity of West Virginia Craftspeople to Use Electronic Media for Marketing Their Products*. Master's Thesis, West Virginia University.